

JA HEU SENTIT
el nou Atwater Kent Compact, en-
perbeterodí, amb les famoses vèl-
lules Pentodo? La seva potència i
màxima selectivitat us deixaran sor-
presos. No s'ha construït res que
l'iguali.

Atwater Kent Ràdio
AUTO ELECTRICITAT, S. A.
Diputació, 334. — Barcelona

LA PUBLICITAT

ANY LIV.—NUM. 17.911.—PREU: 10 CENTIMS

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 11 I 13. — TELEFON 19409

BARCELONA, DIMECRES, 6 DE GENER DE 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 209, 1.00. TELEFON 11639

**Bombes cen-
trífugues**
Grups electro-hom-
bes

L'ELECTRICITAT, S. A.
SABADELL

Agents de venda.
Metron. Pl. Catalunya, 5 i Bruch, 11

Tres polítiques

El dia 19 d'agost de 1917 se celebrava a Barcelona la famosa assemblea de parlamentaris, i al cap d'onze dies, Prat de la Riba moria a la seva casa pairal de Castellet. Aquestes dues dates, que en la perspectiva històrica poden considerar-se coincidents, tenen una importància extraordinària en la política catalana, perquè marquen el començament d'una evolució profunda del catalanisme militant. Començava l'etapa intervencionista, però començava sense el que havia concebut l'intervencionisme com a expedient per a assolir les reivindicacions de Catalunya. Ara sabem com van anar les coses sense en Prat de la Riba; mai no sabem com haurien anat si ell hagués viscut. És evident que després d'aquests dos fets històrics, el catalanisme entra en un estadi polític inèdit, i és igualment exacte que a partir d'aquells dos fets es determina un catalanisme nou, la personalitat representativa del qual és Francesc Cambó.

Extingits totalment per aquells mateixos dies els residus de l'organització de l'antiga esquerra catalana que encara palpitaven a *El Poble Català*, agonitzant en les setmanes immediates a l'assemblea de parlamentaris, la Lliga Regionalista, sota les inspiracions del senyor Cambó, quedava mestressa del camp catalanista. La guerra, que tantes coses havia trasbalsat, creava un dinamisme integral, que embriava molts esperits al·lucinat pels canvis i les sorpreses que l'estat anormal d'Europa feien possibles en la política i en l'economia de tots els països. L'opurtunitat era una posició temptadora, i el catalanisme organitzat s'hi abandonava amb entusiasme. Els principis polítics havien desaparegut amb la guerra i per tot arreu predominava un concepte utilitarista desesperat. Situacions econòmiques que semblaven invulnerables es desfeien amb estrèpit i d'entre aquelles ruïnes se n'alçaven d'altres de tan fortes, amb una rapidesa impressionant. El catalanisme no fou impermeable a aquestes obsessións financeres, i en el seu mecanisme donà participació a unes activitats i a un ordre d'idees que mai no s'hi havien pogut articular comodament.

La política camboniana era modalitzada per aquestes novetats, i el catalanisme prenia un caire totalment distint del seu aire tradicional. Tots els valors es desplaçaven talment que tot-hom, fins els mateixos interessats, s'enganyaven en apreciar les seves aptituds. Mentre Prat de la Riba ordenà i regí els destins de la política de la Lliga, tot engranava i convergia a un fi: la col·laboració parlamentària de Cambó i la seva agilitat de maniobra havien estat uns elements de combat preciosos; desaparegut el cervell constructiu, el parlamentari passava a ocupar el lloc del polític estratègic, que havia creat l'anticipació de la Mancomunitat. L'error era de no saber distingir el parlamentari, el polemista, el defensor d'episodis i causes concretes que era el senyor Cambó, del polític constructiu, tenaç i pacient, del tipus Cavour, que era Prat de la Riba. Aquest error, que començava amb la primera intervenció en el Govern de la monarquia en 1918, s'ha perpetuat fins a la caiguda del règim; el parlamentari, que voluntàriament es deslligava del poble, hagué de veure desmentit des de les seves previsions l'endemà mateix de publicar-les. Cambó, parlamentari, movent-se en l'ambient dels interessos financers, no sabia distingir la palpatió de la realitat certa que el voltava. El catalanisme, a través de la seva personalitat, havia entrat en la via morta del règim desnonat.

Aquests perills no havien passat per alt a molts catalanistes, i per això l'any 1922 naixia *Acció Catalana*, com a protesta d'un intervencionisme que no satisfia als que es tenien per continuadors fidels del pensa-

ment polític de Prat de la Riba. Aquests homes eren catalanistes autèntics, que, contra l'oportuniste esgarriador de la Lliga, en la Conferència Nacional de 1922 es proclamaven liberals, demòcrates i republicans. La dictadura, en paralitzar l'acció externa de les organitzacions polítiques, contribuï a enfondir les diferències ideològiques d'aquestes dues branques del catalanisme, talment, que en arribar l'hora decisiva, mentre la Lliga donava un representant a l'últim Govern de la monarquia, el president d'Acció Catalana, Nicolau d'Oliver, es jugava la llibertat signant el manifest del Comitè revolucionari central, que era el futur Govern provisional de la República triomfant.

La persecució de la dictadura havia estimulat l'activitat dels elements extremistes del catalanisme, que fins aleshores ni havien tingut prou cohesió ni quantitat suficient per a constituir un nucli polític influent. Francesc Macià, que ja havia intervingut en la Conferència Nacional d'Acció Catalana, com a extremista, era l'aglutinant i el cap d'aquella grup, en el qual s'engolaven els elements dispersos dels camps extrems catalanistes i adjectats al catalanisme. Però així com la política camboniana havia derivat cap a un oportunisme incontrolat i es movia en l'òrbita d'una concepció pràctica i eminentment conservadora, fins a creure nociu per a Catalunya qualsevol canvi de règim, la política de l'extremisme macianista era de formació purament sentimental: treballava per una revolució que no sabia ni ha sabut definir ben bé encara i la seva palanca més poderosa era l'emoció.

Entre aquests dos pols, el rigorosament pràctic, netament conservador i monarquic de la Lliga i el revolucionari sense programa, sentimental en tots els ordres, especialment en l'obrerista, política emotiva, que dissimulava la buidor ideològica amb tòpics de reivindicacions anarquistes, de patetismes de galeoria i d'emoció fàcil, s'ha mantingut un catalanisme republicà fidel a una política de principis allunyada igualment del catalanisme conservador i antirepublicà d'una banda que del catalanisme d'alluvió, del sentimentalisme fallaç i de la confusió profitosa de l'altre extrem.

Aquestes tres concepcions, que avui xoquen en la política catalana, poden condensar-se en tres figures ben característiques: Cambó-Macià-Nicolau d'Oliver.

El cas de Nicolau d'Oliver és ben singular. Difícilment, avui, ningú podria aventurar cap profecia sobre els destins polítics de Catalunya; tothom, però, admetrà fàcilment que Nicolau d'Oliver està destinat a jugar-hi un paper primordial. Amb ell Catalunya posa en funció un tipus de polític nou: el tipus d'intel·lectual al servei de la política d'ètica i l'imperatiu patriòtic. Potser no ha tingut mai les il·lusions d'un polític, però sempre ha servat l'entusiasme i la fe d'un patriota disposat a donar-ho tot pel triomf del seu ideal de catalanista. No ha estat un parlamentari, ni un estratega de la política de passadís, ni un elector; tampoc no és un sentimental que sapiga entendre les cunyes ni especula mai amb l'ambigüetat vestida d'emoció; és un intel·lectual amb una sòlida preparació humanística i un home de principis. És liberal, i ho ha demostrat amb la seva participació en el Govern de la República; és un demòcrata que no ha desdit mai en cap acte de la seva vida pública; és un republicà convençut que no ha regatejat la seva persona per la República, i és un catalanista amb una executòria de catalanitat immaculada.

Catalunya ha de decidir per quina d'aquestes tres polítiques es pronuncia; fins ara, de totes tres, la menys popular, indubtablement, és la que personifica Nicolau d'Oliver. Les altres dues, però, ja han donat demostracions

FULL DE DIETARI

ELS REIS I EL LAICISME

Quina actitud adopta el laicista davant les tradicions de tipus religiós?

L'actitud que adopta la veieu adesiaria.

La immensa majoria dels laicistes han celebrat el Nadal de Jesucrist amb còpia de torrons, galls, vius, gatzars. La majoria anaven a l'altar carregats de joguines per a organitzar la sorpresa epifànica al balcò o vora l'escalfia-panxes de llur domicili. Per Pasqua els atrapareu menjant el be; per Sant Joan, tirant trastos vells a les fogueres, menjant coca o escabellant l'alfabrega olorosa.

No censuro; em limito a comprovar. Ja sé que alguns laicistes excusen llur acatament a determinades tradicions de tipus religiós, mitjançant arguments científics. Ells han llegit que Nadal, per exemple, és una data festiva des de molt abans de néixer Jesucrist a Betlem. Tots els déus solars celebren llur natalici pels volts del 25 de desembre, dia en què la creixença del dia es fa palesa a tothom. També en la nit de Sant Joan, i en les seves pràctiques, hi ha una reminiscència certa de velles supersticions paganes...

Però, francament, aquestes justificacions erudites mai no m'han convençut. En el fons són arguments cercats "a posteriori" per compaginar el desig humaníssim de persistir en una festa col·lectiva, en una comunió més o menys acordada de gestos i de veus amb la falta de fe religiosa, amb l'agnosticisme. No. Els laicistes que mengem torrons per Nadal i comprem joguines pels Reis hauríem d'ésser menys cautes i reconèixer que fem aquests actes, no pas perquè estem informats de la universalitat de llur origen, sinó, purament i simplement, perquè són al calendari cristià i perquè formen part de la nostra litúrgia familiar.

Es per aquesta mateixa causa tan senzilla i, comptat i debatut, tan respectable que gairebé no trobeu ningú que, podent-ho fer, deixi de celebrar no sols les festes suprimides per l'Estat, sinó adreces les que ha suprimit l'Església dins el present segle.

Hi ha tradició ritual, a estones lligada a la vida còsmica, a estones amb lligams menys precisos, que té una resistència increïble. Tots els poders, l'un darrere l'altre, acaben per pactar-hi; canvien els noms, canvien les dedicatòries, però en el fons persisteix en la humanitat el mateix ritme d'exaltació i de melangia, de joia i de meditació, d'abstinença i de galeoria.

I heus ací per què un hom pot ésser perfectament heterodox, agnòstic i convé, i no sentir la necessitat furiosa d'expulsar del calendari la coca de Sant Joan, el gallinell nadalenç, el be pasqual, etc., etc.

Per a apagar els impulsos violents que pugui suscitar la inèrcia d'aquests saborosos elements dins la vida civil, n'hi ha prou de persuadir-se que l'endemà d'expulsats uns símbols que els segles i l'ús han esbravat, ressuscitaran en formes més intemperants i abassegadores. L'home, ultra un animal religiós, un animal polític i un animal estètic, és un animal litúrgic.

CARLES SOLDEVILA

Els de Burgos i l'Estatut de Catalunya

Burgos, 5.—A la reunió celebrada per les entitats locals per tractar de la posició de Castella davant l'Estatut català, s'acordà convocar otes les Diputacions d'Espanya i Ajuntaments de més de 20.000 ànimes a una assemblea magna, que se celebrà a Burgos el dia 16 de l'actual.

Ja ha començat a repartir-se les invitacions per al dit acte.

Una conferència del senyor Ventosa i Calvell

Madrid, 5.—El dia 16 dels corrents, al Circol de la Unió Mercantil, donarà una conferència l'ex-ministre regionalista senyor Joan Ventosa i Calvell, sobre el tema: "La situació política i els problemes econòmics d'Espanya".

pràctiques de la seva eficàcia, demostracions que el poble ha jutjat amb la seva experiència personal. Entre la una i l'altra es projecta la que encarna Nicolau d'Oliver: política de generós entusiasme, de claredat i de seny, política de principis i de catalanitat, l'única que tard o d'hora haurà de regir la reconstrucció espiritual i efectiva de la Catalunya aliberada.

Un Francesc Ferrer, patriota català

Quan es parlava en aquests darrers temps de Francesc Ferrer i Guàrdia per posar-lo entre les ombres augustes de grans catalans o d'abnegats patriotes, o per indignar-se i protestar d'una semblant gosadia, no podia estar-me de pensar en un altre Francesc Ferrer, oblidat entre els patriotes que al llarg dels segles, en una forma o altra, han lluitat abnegadament per Catalunya. Ningú, entre nosaltres, no refusaria un record de simpatia per a aquest bon català, ni els que volen exaltar la memòria del seu homònim anarquista, ni els que, amb motiu, neguen que pugui barrejar-se el nom d'aquest amb el d'aquells nostres avantpassats que excel·liren en catalanitat.

Per una altra coincidència colpidora el nom i l'anomenada del nostre Francesc Ferrer van, com el de Ferrer i Guàrdia, estretament lligats al nom de Montjuïc. Si per a l'un la muntanya barcelonina fou l'escenari fatídic de la seva fi, per a l'altre fou el teatre de la gesta que en ha transmès el seu nom. Més encara: és la fortificació militar, que en una forma o altra, ha coronat segles a través la muntanya, allò que de Montjuïc es relaciona amb els dos Francesc Ferrer i amb la particularitat i el contrast que l'un en fou víctima i l'altre defensor.

Si el nostre Francesc Ferrer fou un defensor del fort de Montjuïc. Ho fou, contra una de les més violentes escosmes bèl·liques que mai hagi rebut: la de la batalla que en porta el nom, la de la gran victòria dels catalans davant les tropes de Felip IV, llavors de la guerra dels Segadors (26 de gener de 1641). En aquella raó era un fort de forma quadrada, defensat per quatre mitjos baluards: obra molt imperfecta, poc resistent, improvisada, com aquell qui diu, en aquells dies de perill per a la ciutat. Per a més penúria, el governador del fort, Josep de Rocafort, s'havia passat a l'enemic. Però havia estat substituït per un cabdill tan entès com Monsieur d'Auligny, un dels militars francesos que hi havia aleshores a Catalunya, i el guarnien algunes companyies de les confraries de la ciutat, el terç de

Santa Eulàdia, els miquelets d'En Cabanyes i alguns soldats francesos. Entre aquests defensors de Montjuïc es trobava, doncs, En Francesc Ferrer, i era probablement un ciutadà barcelonès de les companyies o potser del terç; ostentava el grau de sergent.

Al volt del fort de Montjuïc va decidir-se la sort de la batalla. Les defenses de la muntanya s'havien anat retirant cap al fort, no sense pèrdues importants per part dels espanyols. Feia hores que es combatia i el coratge dels catalans començava a defallir. N'hi havia que, perdent l'esperança, planyien la dissort, d'altres insinuaven les condicions d'una possible capitulació. Fou aleshores que el sergent Ferrer va tornar el coratge als assetjats i va salvar-los de la desfeta. Vet ací com explica Meho la seva acció:

"Al so de les veus que cada vegada creixien amb més desesperació en tots els que esperaven per instant la mort, va eixir de la plaça superior del fort el sergent Ferrer, portat d'alguns efecíssims impulsos, i amb zel de veritable patriota va procurar lliurar la vida per la defensa de la república. Era comú en els catalans la veu que tot es perdia i que l'enemic els assaltava, quan Ferrer, impacient, esguardava a una banda i altra per veure on eren escosmes: va topar abans amb la vista de la part que anava a socórrer, així de la ciutat com de la marina, que ja es trobava més a la vora del fort que no els propis esquadrons contraris. Llavors, amb un alé, va alçar el crit publicant els socors."

No cal ponderar l'efecte que les paraules de Ferrer van produir en els defensors de Montjuïc. Llur coratge defallí per enardir-se tot d'una, i l'arribada dels reforços es va realitzar fèl·liment.

La batalla de Montjuïc va restar així decidida a favor dels catalans. La gesta de Francesc Ferrer hi va contribuir no pas poc. Per això hem volgut recordar el seu nom, ara que s'acosta l'aniversari d'aquell famós fet d'armes.

FERRAN SOLDEVILA

Finestres

LA HISTORIA VERA DELS "MARRONS GLACÉS"

La salut, contem els metges, és un concepte abstracte, si li deus, ben entès, cap valor total: per això aquell setecentista deia que la gran cosa, relativament als propis mals, no era pas de guarir-ne, sinó de viure-hi. Tinc por que sigui igualment abstracte el concepte de la normalitat. De criatura, sempre he sentit parlar de la normalitat com d'una cosa, pel cap alt, retrospectiva. Cercant, demés, de destruir que volien entendre el botiguer i el comerciant, l'industrial i l'especulador, per normalitat, he arribat a creure que es referien a un estat difícilment possible en el qual us escaigués de rebre una mena d'assegurança (de la situació internacional, la disposició dels mercats, l'equació entre les fletures i les iniciatives, el bon ordenament de les lleis) que cada dia guanyarieu, indefinidament, més diners.

Ningú, però, no podrà negar que avui en dia travessim una dura crisi mundial: entre comentaristes, és clar, de totes menes: els tan sovint fallaciosos o desorientats dels tècnics i els massa vegades a tres quarts de quinze dels empírics. L'altre dia vaig llegir que la crisi actual és la pitjor catàstrofe que hagi conegut el món civilitzat d'ençà del segle V (esfondrament de l'imperi romà). Altres veus expliquen com periòdicament es troba la humanitat en trencacolls semblants: i citen exemples recurrents. Igual que sobre el grau i el caràcter d'aquesta mala passa per a les economies burgeses, varien els parers sobre les seves causes i remeis, i no cal dir que sobre el seu esdevenidor. Però en una cosa hi ha gairebé unanimitat, i és a creure que aquesta ondulada de milions, aquest naufragi de la confiança, aquest entrecanoneig de les duanes, aquesta paralisi del treball, aquesta destrucció de la mercaderia, aquest encongiment angustios de l'estandard de vida, teneu, si no com autors, almenys com a sinistra còmplice, la ximpleria humana. Sobre la mena de paper que ella hi ha jugat, discutirem, potser, una altra vegada; però sembla, tanmateix, que la soia natura de les coses, inajudada per la nostra cooperació, no hauria reeixit, en cap manera, a tant d'estrall.

He vist passar què com de menut, però ben suggestiu, en aquest indret on sóc (un país dels més asenyallats). Sabreu que a l'hivern hi és costum que a les adrogueries venguin, a preus ben a l'abast del públic modest, bocins fracsats de "marron glacé". Aquest llamí, en si mateix, no té cosa que en justifici el preu elevat d'article de luxe; però el seu ajust comporta un percentatge elevat de trencadissa, i

això fa que les castanyes ben seneces vagin més cares.

Engany hi ha hagut una baixa considerable en les comandes dels bells "marrons glacés". (Si he de creure un amic meu botiguer, són sobretot els benestants qui ha estat viatjant, i creu sobretot ells qui tenia el culte del "marron glacé" com una tradició.) Aleshores els venedors, quina n'han fet? Una de molt senzilla. S'han posat a esmicolar "marrons", i així sembla que, fent-los passar com a bocins de la primera estant, se n'han pogut desempallegar.

JOSEP CARNER

AHONDURAS

Un moviment facciós

Nova York, 5.—A l'Associated Press li comuniquen de Honduras que a la zona dels platans ha esclatat un moviment facciós. Ha estat preclamarada la llei marcial. — Fabra.

Les Neules

A Amadeu Vives

Antany eren meravelloses... Potser no eren tan perfectes i saboroses com ho són enguany, però tanmateix eren superiors, suprema dellectació de la més bella jornada de tot l'any.

Jo, que he conegut les neules des del misteri de llur gènesi fins a llur consumació nadalenca, i en llur època d'or, podré tal vegada parlar d'aquestes varietats màgiques de l'hivern barcelonès amb un xic més d'amor que el barceloní distret en les gràcies de la modernitat.

Existia a Barcelona el paradís de les neules, paradís obac i misteriós, tot amarat d'encisament sagrat. Aquest paradís es trobava, em sembla recordar, al carrer dels Banys Nous, carrer novo-barceloní autèntic; go és: d'estil isabell; aquell més sobri estil isabell que és propi de la Barcelona refeta sense art després de la crema dels convents. El carrer dels Banys Nous, però, com la majoria dels carrers modernitzats aleshores en la Barcelona reviscolada per la indústria, recobrà de pressa una gràcia de barcelonisme "sui generis", una gràcia malenconica i austera que amaga un sens fi d'altres gràcies tan òptimes i encisadores que hom no pot fruit-les totes sense pecar, sense sofrir alhora del pregon remordiment que han de provocar en l'ànima sensible tot abús i acaparament. Cal, però, haver viscut en aquests barris tan banals i tristos, i sobretot cal haver-hi nascut, per a percebre'n el perfum embriagador de transcendència quotidiana i diàfana.

Jo vivia a proximitat del carrer dels Banys Nous i el meu amicuet, el veí en els bancs del Col·legi de Sant Josep de Calasanc, que Don Rafael i Donya Rita regentaven al Carrer Nou, vivia en el propi carrer dels Banys Nous, i en una manufactura de neules; una de les diverses que existien en aquell carrer ombrí i humit. Ell, l'amic, venia a casa a jugar i jo anava a jugar a casa seva, en aquell paradís encisat on les neules germinaven secretament en grans caixes de zinc, polit com un mirall i ribejat de llautons rutilants. Unes ventallines fines i pulcres amb pom de vidre blanc o colorit, emmoltat a imitació de grans topazis, diamants, opals o maragdes, introduïa els encisats i puerils dants i virgíls als llims de les neules innocents i pures. Tot era net i lluent en aquell interior sense seients, pavimentat de marbre; tot era silencios i misteriós en aquella penombra que gairebé era obscurescència. La senyora Leonor, la fada d'aquell lloc encisat, apareixia silenciosa i somrient al cap de poca estona de vibrar les ventallines fines i respectables: la senyora Leonor, bella i elegant, jove i perllumada, tota enjoiada amb un sol joell, una esplenèndida agulla de pit que damunt del vestit de seda negra tenia un prestigi semblant al dels nimbes de les santes pintades i litografiades.

La senyora Leonor era pròdiga de tota mena de llaminadures i joguines, llevat de neules — que això era matèria inviolable. Després desapareixia silenciosament amb el seu somriure i mica tristeta, tota aureolada de bondat i de distinció. Havia entrat i sortit com una aparició celest, un misteri deliciós que m'obsessionava durant tot el dia i, a estones, tots els altres dies; un misteri que no sabria mai explicar. La senyora Leonor, la deessa del paradís de les neules, era una divinitat materialment idèntica al retrat de dama que pintà Simó Gómez, conservat en el nostre Museu d'Art Modern.

La senyora Leonor no ens oferia neules perquè probablement no havia arribat l'hora de llur adveniment a la vida terrenal, vida efímera però tan excel·la. En efecte, ja és sabut que les neules només poden ésser ofertes dels àgapes desembrins, més asenyalladament encara, a partir tan sols de la diada de la Puríssima. I si bé és veritat que de vegades algun confiter adalerat gosava exhibir-les en pots de vidre abans d'aquesta diada, això no tenia altre abast que el de bon avarany i d'estímul nadalenç. Que algun golafre impacient s'atrevis a comprar-ne abans de la diada, tots els altres clients se n'esveraven i àdhuc algun anava fins a escandalitzar-se en veu alta: *L... ara!... La gent s'ha tornat boja!*

Què feien, doncs, durant l'any amb tanta de neuca com atresoraven en llurs enormes dipòsits de zinc i llautó les manufactures del carrer dels Banys Nous? Potser la gestació d'aquelles tènues exquisideses exigia onze dels dotze mesos de l'any? Potser una llei inexorable i inexplicable exigia l'abstinença de neules fins a l'Advent? Potser seria sacrilegi?... Quin altre misteri aquest de la curta i precisa temporalitat de les neules; més curta temporalitat com la de les maxidues — Avui que les ciències, àdhuc les ciències religioses, estan més avançades es podrà tal vegada aventurar una explicació de tan pregon misteri: jo crec, doncs, que les neules, el mateix les de vainilla que les de llimona, serien fàcilment elaborables durant tot l'any; però, menja massa preciosa (dotze neules costaven dos quarts), doncs, durant els altres onze mesos de l'any, per a l'aristocràcia del diner i dels pergamins; i per això seria que la neuca havia adoptat la forma de pergamins plegats, i quan es remolla, àdhuc en prenia la qualitat. El cert és que aquells llims perllumats de vainilla i llimona només elaboraven i venien neules, res més que neules.

No ara recordo que darrera les ventallines dels perfumats llums del carrer dels Banys Nous també s'elaboraven hosties, uns grans folles albes, amb grans i petits encunys on destacava la imatge patètica i atordidorament simbòlica del Crucifix. Aquests encunys serien després retallats pels sagristans de cent paròquies, i consagrats, fabulosament consagrats, fins a l'infinit, fins a cel, pels capellans, ells mateixos consagrats pels bisbes, i els bisbes consagrats per altres potestats més sobiranes i sobrehumanes, fins arribar a la crosnagació papal, que és tan com tocar el cel amb les mans!

Per això a la taula de Nadal, que més que una taula és una taulada, les neules feien un paper tan protagonista com el mateix gall d'indi; i més encara, perquè, en aparèixer l'indiot farrès, les neules mantenien en l'esperança llur enorme prestigi, mentre que, en acabat l'indiot, les fràgils neules trionfaven en una fortalesa de turrons, i de l'indiot ja no se'n cantava gall ni gallina. Àdhuc la paperina de les neules era matèria d'exultació quan el cap de casa la cofilava com una mitra — darrera demostració de la identitat que hi ha entre ço temporal i ço etern i darrera evocació de la santedat de les neules...

Fins que, ben inflada i ben esclafada, l'epistopolina paperina servia per a encucar la gran canonada epilògica i apotèica, del trànsit efímer però gloriós de les neules per aquesta vall de llàgrimes.

Avui les neules jo no teneu el prestigi d'antany. Amb un impudor propi dels temps de degeneració, tothom en fabrica, i millors que mai: i, go que és més deplorable, tothom gosa menjar-ne. Àdhuc per Tots Sants! I quan arriba Nadal, estragats els paladars per l'abús i per l'abundor de noves menes llaminadures, les neules no produeixen cap efecte. Ins la mainada hi fa el desmenjat. Se'n van les neules i amb elles tota la poesia que el temps, gran fumador, hi caragola. Aviat de les neules i llur subtil meravella sois en restarà el record — i el dolor del record... "Nessun maggior dolore..."

—I doncs, què ha estat això d'Extremadura?
—Era fatal que a Extremadura es produís l'extremisme més dur.

JOAN SACS

PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

SOPAR D'HOMENATGE

al senyor

L. NICOLAU D'OLIVER

Representant de Catalunya en el Primer Govern de la República

DIA 9 DE GENER DE 1932, A LES DEU DE LA NIT, A L'HOTEL ORIENT.

Preu del tiquet: 20 Ptas.

Inscripcions:

ACCIO CATALANA REPUBLICANA, LA PUBLICITAT (Oorts Catalanes, 589) i a l'HOTEL ORIENT.

L'acte de diumenge vinent a Ripoll

Organitzat per "Resorgiment" de Ripoll, el vinent diumenge se celebrará a l'esmentada ciutat un miting d'Acció Catalana Republicana, en el qual prendran part els Srs. Sebastià Anglada, Miquel Ferrer, Carles Jordà i Fages, Lluís Massot i Balaguer, Jaume Bojall i Mates i L. Nicolau d'Oliver.

Aquest acte promet assolir un èxit veritable, puix que han anunciat llur assistència importants nuchis catalanistes republicans de la comarca, entre els quals el seu anuici ha desvetllat el més gran entusiasme.

Centre Catalanista Republicà del Poble Nou

En la darrera Junta general d'aquesta entitat, foren elegits per als càrrecs de la Junta Directiva, els senyors següents:

President, Ricard Vives. Vice-president, Francesc Montplet. Secretari, Isidre Surrallés. Vice-secretari, Josep Tomàs. Tresorer, Lluís Badia. Comptador, Joan Boix. Bibliotecari, Josep Torrens. Vocals de la Comissió Política: Josep Turon, Hermenegild Lluís, Joan Romeu, Joaquim Soler.

Prec als catalanistes republicans

La intensa activitat que ha emprat l'Acció Catalana Republicana, fidel al compliment del deure que aquesta hora decisiva de la nostra història imposa a tots els catalans, requereix el concurs personal i econòmic de tots aquells que, compartint el nostre ideal, aspiren a que tingui una plena efectivitat en la política de Catalunya.

Preguem a tots els amics i simpatitzants, homes i dones, que s'inscriguin a les llistes d'Acció Catalana Republicana.

Preguem a tots aquells que vulguin col·laborar a les nostres tasques, que s'adjuntin a les Ponències d'estudi i d'actuació que Acció Catalana Republicana té organitzades.

ACCIO CATALANA REPUBLICANA

Oorts Catalanes, 589, pral. -- Barcelona

....., d'edat anys,

de professió que s'està a

carrer núm., sol·licita

l'ingrés com a soci, comproment-se a pagar la quota mensual de dues pessetes i oferint la voluntat de pessetes

..... de de 193...

EL PROPONENT,

EL SOL·LICITANT,

Homenatge al senyor Anguera de Sojo

La "Comissió" organitzadora de l'homenatge a O. Anguera de Sojo ens envia la publicació de la nota següent, que publiquem amb molt de gust:

"Responent a la iniciativa nascuda en distints sectors barcelonins s'ha constituït en aquesta ciutat una comissió integrada per elements de comerç, del treball i professions liberals, que després de consultar entitats i grups i trobar general assistència i entusiasta cooperació, ha començat els treballs d'organització d'un homenatge a l'ex-governador civil senyor Anguera de Sojo com a testimoni de l'agraïment que per ell sent Barcelona, sense distinció de classes, partits ni organismes, pel seu recte i just procedir en el càrrec.

L'homenatge consistirà en regalar-li per subscripció un bastó de comandament (que ja s'està construint) i en un àpat en l'acte d'èsser-li lli-

rat el bastó, i que probablement podrà tenir lloc a fi d'aquest mes.

Totes aquelles persones i corporacions que desitgin cooperar a les tasques de la Comissió i contribuir a l'homenatge, poden dirigir-se a la secretaria (Rambla de Sta. Mònica, 8 i 10, primer, segona) bé per escrit o bé personalment de set a vuit del vespre dels dies feiners."

Telefonema al senyor Anguera

Ha estat enviat el següent telefonema al senyor Anguera de Sojo, governador dimissionari d'aquesta província:

"Grup catalanistes republicans Manresa felicita actitud futur president Generalitat. — Vallès, Círcer, Auger, Martí, Teixidor, Pintor, Riera, Riu, Cornet, Mora, Pecanins, Llovet, Comes, Sanclement, Vives, Ros."

Serà impresa la conferència d'En Massó i Llorenç

Diversos elements catalanistes assistents a la conferència que dies passats donà a l'edifici del patriota Manuel Massó i Llorenç, han acordat obrir una subscripció per a editar íntegra la dita conferència, fer-ne un gros tiratge i escampar-la arreu de Catalunya.

Cal adreçar els donatius a "Elements d'En Massó", Casp, 12, pis primer, lletra I.

Un Centre Català-Suís

Estant a punt de quedar legalment constituït i reconegut per les autoritats suïsses, el "Centre Català-Suís", amb el propòsit d'estrener els llaços de tota mena entre Catalunya i Suïssa, intensificant llurs relacions intel·lectuals, artístiques, científiques, econòmiques, etc., es compta a posar-ho a coneixement de tots els catalans als quals pugui interessar.

La Junta gestora està composta pels senyors:

Schmid, president; Pagès, vice-president, Romagosa, secretari; Bastons, caixer; Marqués, Mm. Besse i Girardin, vocals.

Dirigir la correspondència a Berna, Case n.º 239.

Trotsky no pot tornar a Espanya

El conegut trotskista Andreu Nin, preguntat per un redactor de "El Sol" sobre la notícia del viatge de Trotsky a Espanya, ha fet les declaracions següents:

"—Por ahora, sólo hay deseos por parte de Trotsky de realizar el viaje, pero nada más. La República difícil, al menos por ahora, el viaje de Trotsky.

Acorda de cómo nació en Trotsky la idea de residir en España, ha dicho Nin, que a los pocos días de proclamarse la República Lerroux dijo que si Trotsky deseara venir a España la República le abriría las puertas y le acogiera con la hospitalidad consiguiente. Los médicos le han recomendado a Trotsky un clima templado. Ante las declaraciones de Lerroux, yo telegrafié a Trotsky diciéndole: "Pida usted el visado de su pasaporte para España."

Trotsky se dirigió a la representación diplomática de España en Constantinopla y solicitó el visado de su pasaporte, a lo que no se accedió. Entonces pude enterarme por unas nuevas declaraciones de Lerroux que no se había accedido a la solicitud de Trotsky para evitar que pudiesen surgir dificultades para el establecimiento de relaciones diplomáticas entre España y Rusia. Me puse en relación con Soriano y Samblancat, enterándoles de lo que estaba ocurriendo con la petición de Trotsky e interesando de ambos que antes de que terminase el período parlamentario llevasen a las Cortes el caso de Trotsky. Samblancat me contestó: "Rodrigo Soriano cuestionó llevar al Parlamento esta cuestión, pero se acaba de dar el cerrojo al Parlamento, y Rodrigo Soriano, que prometió hablar de esta cuestión en las Cortes, no ha dicho una sola palabra."

Desde luego, Trotsky desconfía de lograr sus propósitos. Algunos vez, en la correspondencia que sostengo con él, alude al proyectado viaje.

Luego, acerca de la formación de un gran partido comunista español, ha dicho que cree en él. Se muestra partidario de que se vaya a la formación de un partido comunista único, convocando un Congreso en el que estén representados todos los elementos de ideología comunista, incluso los excluidos por diferencias de matiz. En este Congreso podrían discutirse ampliamente todos los problemas que nos afectan como comunistas. Nosotros, aunque fuéramos derrotados en nuestros puntos de vista, nos sometieramos a la orientación que marcara el Congreso, sin renunciar por ello al derecho de seguir defendiendo nuestras opiniones en el interior del partido.

La masa obrera no es anarquista en España. Sigue a los anarquistas porque éstos, antes de aparecer las ideas comunistas, representaban la única fracción revolucionaria. Los socialistas, por su oportunismo, no merecen confianza a la masa obrera, y ésta tenía que acudir a la Confederación Nacional del Trabajo por su carácter anarcosindicalista; pero el porvenir es de los comunistas. En la masa obrera, lo mismo en Cataluña que en el resto de la Península, se dibuja actualmente una tendencia hacia el comunismo. En la conferencia celebrada en Lérida por la Confederación Regional del Trabajo en Cataluña hubo 27 delegados comunistas. Yo no desconfío en que llegue el día en que la Confederación Nacional del Trabajo se halle en nuestras manos. Los anarquistas van de tumbos en tumbos. La

Roc Boronat no pot parlar per la ràdio...

Entre els innegables encerts del senyor Anguera de Sojo en el temps que actual de governador civil figurà el de no continuar amb el favoritisme que representava per al partit d'Esquerra Republicana debarat radiar cada setmana un discurs polític tirant pel seu cantó, a càrrec de l'abnegat funcionari municipal senyor Roc Boronat, que en nou mesos ha prosperat més que alguns funcionaris que porten dotze anys de servei.

Deixant de banda la molèstia que la seva oratòria buida i pedant podia causar entre els ràdio-oients, aquest exclusivisme que es reservava al senyor Boronat en ésser el sol que podia tractar de temes polítics, retrata bé l'esperit de tots els esquerrans de "doble" que patim a casa nostra i que han fet de la negació a la igualtat de drets als altres ciutadans que no pensen com ells la base fonamental de llur programa.

Però En Roc Boronat, que tan poc aïrós sabé sortir-se de l'assemblea d'Estat Català (perquè allí tots es coneixien bé), ha trobat el mitjà de reproduir-nos el disc que hauria engegat per ràdio, fent-ho per mitjà de l'òrgan nocturn del seu partit.

Trobem molt encertada la solució perquè així veiem com aquest abnegat funcionari esquerrà pretén fer servir la ràdio per presentar a Anguera de Sojo com un enemic de la República; per falsejar els debats de la darrera assemblea de la Generalitat; per dir que els que no som de l'Esquerra som comparables a Alba, Royo, Unamuno i companyia, i altres nicieses per l'estil, que ni val la pena de recollir. En canvi, no ens parla per enlloc del retard que porta l'ex-Diputació de Barcelona, regida pels homes de l'Esquerra, en pagar el milió i mig de pessetes que venien consignades per als establiments de beneficència.

La propaganda dels rabassaires

No hi ha paper ni paperet controlat per l'Esquerra que no sigui un instrument de propaganda. Exemple: el "Full Oficial". Un altre exemple: la informació escrita a màquina que el servei de premsa de l'Ajuntament facilita als periodistes. En els fulls d'informació municipal d'ahir es dona la notícia següent:

"Organitzat per la Unió de Rabassaires de Catalunya va celebrar-se diumenge l'anunci de l'afirmació a l'ideari d'Esquerra Republicana de Catalunya a Sta. Eulàlia de Ronçana. Una gran gentada acudí a escoltar l'autoritzada paraula del senyor Joan Lluís Pujol i Font, diputat de la Generalitat, el qual igual que el nostre amic Josep Bertran de Quintana, regidor d'aquest Ajuntament, parlà a l'auditori, format en la seva majoria de joves dels punts bàsics de l'organització rabassaire, que es defensa avui de l'acció dels elements patronals, als quals el senyor Josep Bertran de Quintana titllà d'elements portadors. Ambdós oradors feren remarcar que un dels objectes essencials de l'Esquerra Republicana de Catalunya és de portar la cultura al camp per fer homes aptes, a l'ajudària del país, i posaren així mateix de manifest que tota la tasca feta fins ara per l'Esquerra tendeix a portar aquest principi a bon fi. En acabar llurs parlaments, en els quals no s'oblidaren de blasmar tots aquells homes que fan obstrucció als principis revolucionaris que ens duïgueren la República, els oradors foren aplaudits amb gran entusiasme, respectuositat i desinterès i després que interressadament teneixen a aïllar el prestigi del partit que avui compta amb l'absoluta confiança de tot el nostre poble. Els senyors Joan Lluís Pujol i Font i Josep Bertran de Quintana foren homenajats afectuosament pels veïns de Santa Eulàlia de Ronçana."

Una organització patronal clandestina?

Diario del Comercio ha publicat un article en el qual, després d'observacions assenyades, diu:

"Estos días se murmura sobre la organización de un Sindicato Único patronal con las mismas características del Sindicato Único obrero: cotizaciones y fondos, recaudados e invertidos sin control. No creemos que la idea prospere. Nosotros, al tener noticia de la misma, salimos a hablar de ello, para señalar el enorme daño que una acción de tal índole podría causar a la paz de Barcelona. Diario del Comercio es ajeno a todas estas empresas temerarias y suscripciones, pues, defendiendo el honor y la moralidad de las clases directoras de nuestra estimada Barcelona, no creemos acertado que se recurra a tales extremos."

Nosaltres també tenim certes notícies d'aquesta temptativa, que, altrament, no sembla pas que hagi trobat un ambient gaire favorable. De tota mar-

Curs sobre la revolució russa, per Andreu Nin

Dijous vinent, dia 7, els divendres de cada setmana següent, a les deu en punt del vespre, el propagandista comunista Andreu Nin donarà un curs de dotze lliçons sobre la revolució russa, a l'estatge de la redacció de "El Soviet", carrer de Sant Gil, núm. 3, principal.

Temes: Lliçó I: Característiques peculiars de la Rússia pre-revolucionària. Antecedents històrics. Estructura econòmica. — Lliçó II: Orígens, característiques i desenvolupament del moviment revolucionari. Les revoltes pageses. La sublevació desembrista. Els partits. La revolució de 1905. La formació del partit bolxevista. — Lliçó III: Els anys de reacció i la guerra imperialista. La depressió revolucionària. El nou impuls del moviment. La guerra imperialista. Els últims anys del tsarisme. — Lliçó IV: La revolució de febrer. La caiguda del tsarisme. El Govern provisional. Els Soviets. La revolució democràtica-bolxevista. Les "jornades de juliol". Kornilov. — Lliçó V: La revolució d'octubre. La presa del Poder pels bolxevistes. Els primers vuit mesos d'actuació del govern dels Soviets. La guerra civil. La política nacionalitzadora. La pau de Brest-Litovsk. — Lliçó VI: El comunisme de guerra. Causes del comunisme de guerra. Característiques. Organització de la producció. Les requisicions. La discussió sobre els Sindicats. La revolució de Constantí. — Lliçó VII: La nova política econòmica (N. E. P.) Causes que la determinen. Característiques. Resultats. Les contradiccions de l'economia soviètica. — Lliçó VIII: La indústria. La lluita entre la política econòmica. El pla quinquennal. Resultats. Perspectives. — Lliçó IX: La política al camp. La lluita entre la política al camp. La collectivització. — Lliçó X: Els Sindicats, els Consells de fàbrica, els Soviets, el Partit. — Lliçó XI: La revolució cultural. L'escola. La premsa. L'educació tècnica. El teatre. L'art. La literatura. Les biblioteques. L'educació política. La revolució i els costums. — Lliçó XII: La lluita de l'oposició comunista d'esquerra i les perspectives de la revolució russa.

Una protesta

"Director "Ahorra". Madrid. — Grupo barcelonés protesta indignado por publicación portada ese periódico edición día cuatro corriente stop Cultivar semejante sensacionalismo sólo aprovecha enemigos España y República favoreciendo hostilidad prensa reaccionaria extranjera stop Semejante ausencia sentido común no demostrado nunca prensa barcelonesa ejemplar. Firmado: José Gaspart, Ragasol, Carbó, Pou, siguen firmas."

"Ministro Gobernación. Madrid. — Grupo barcelonés indignado publicación portada edición día cuatro corriente stop "Ahorra" ruegan a V. E. interponga su alta autoridad impedir repetición semejante desatino sólo aprovechable enemigos España y República parapeitados prensa reaccionaria extranjera. Firmado: José Gaspart, Ragasol, Carbó, Pou, siguen firmas."

Ahir arribà de pas cap a Roma En Gabriel Alomar

Ahir al matí arribà a la nostra ciutat, procedent de Palma de Mallorca, el senyor Gabriel Alomar, amb l'objecte d'embarcar amb rumu cap a Itàlia per a prendre possessió de la nostra Ambaixada prop del Quirinal. El senyor Alomar fou nomenat ambaixador d'Espanya a Roma fa alguns mesos, i fins ara no ha pogut prendre possessió de l'esmentat càrrec perquè el rei d'Itàlia no era a la seva capital, i calia esperar el seu retorn per a preparar la presentació de credencials.

L'ex-governador de Palència

Ha tornat a Barcelona l'ex-governador civil de Palència, senyor Jordi Vinaixa.

Don Joan March

Amb una satisfacció, potser digna de millor causa, "El Noticiero Universal" publica ahir, a la secció política, la següent notícia comentada: "NO HAY MAL QUE CEN ANOS DURE. — Todavía no se han apagado los ecos de las voces acusatorias que tronaron en el Congreso contra el diputado mallorquín don Juan March. Ordinari, ni ha desaparecido por completo la impresión que produjo su recusación parlamentaria, cuando en Palma de Mallorca acababan de tributarle un homenaje. En la capital balear acaba de ser

CIRCULAR DEL BISBE

SOBRE LES ALMOINES A FAVOR DEL CULTU I CLERECIA

Sense perjudici de les resolucions que més endavant poguem adoptar, encaminades a regular tot e referent a la manera d'assegurar el decorós sosteniment del Cultu i Clerecia a la nostra diòcesi, per part de l'Estat, ha estat objecte l'Església a la nostra pàtria, creiem de moment oportú publicar el següent:

ORDENAMENT

I. Es constitueix una Junta Diocesana, presidida per l'Excm. Prelat, que té per finalitat: a) aplegar i administrar amb subjecció al seu Reglament, les almoines per al sosteniment del Cultu i Clerecia, recollint l'import de les col·lectes, subscripcions i donatius dels Rmds, Rectors, Juntes parroquials, Comunitats i particulars; b) formar el pressupost anual de Personal i Culte, examinant i informant el compte general del darrer exercici.

II. Aquesta Junta es reunirà tantes vegades com ho cregui convenient l'Excm. Prelat, prèvia convocatòria.

III. A cada feligresia, el Reverend Rector establirà una Junta, que presidirà el mateix, composta de seglars honorables, entre els quals es podrien comptar els membres de les actuals juntes de Fàbrica, i d'algun altre capellà, on això sigui possible, nomenats pel Rvmd. Ordinari a proposta del mateix Rector.

Serà atribució de les Juntes parroquials promoure i recaptar les subscripcions que no vagin directament a la Junta Diocesana i el producte de les col·lectes i de les cadires en la forma que s'establirà, i hauran de lliurar-les a l'Administració de la Junta Diocesana durant els quinze primers dies següents a cada trimestre. Les Juntes parroquials portaran el seu llibre d'administració, ingressos i lliuraments, i aquest llibre serà tramès cad any, amb els seus comprovants, a la Junta Diocesana, per al seu informe i corresponent aprovació del Rvmd. Ordinari.

IV. Els recursos per al Cultu i Clerecia s'arbitraran pels mitjans següents:

1. Una col·lecta mensual, a tenor del previngut a la Pastoral dels Reverendíssims Metropolitans, la qual es farà, a partir del vinent mes de febrer, el primer diumenge de cada mes, a totes les esglésies, així públiques com privades, siguin diocesanes o pertanyents a Congregacions religioses, a totes les

Vida religiosa

misses i funcions que en aquelles se celebrin.

2. Subscripcions permanents, mensuals, trimestrals, semestral o anuals, segons sigui més fàcil als fidels, e quals hauran de considerar aquestes subscripcions com a confessió de la seva catòlica i com a part principal i pressupost de despeses del patrimoni familiar.

3. A totes les esglésies on actualment es cobren cinc cèntims de peseta per les cadires o bancs, s'invitarà, els fidels a que voluntàriament donin cinc cèntims més, o sia, deu cèntims de peseta, quedant per a l'església la quantitat que actualment es recapti, i lliurant-se la resta a la Junta Diocesana.

4. A les esglésies, així de la Clerecia secular com regular, on fins ara no es recaptava en concepte de cadires o bancs, es recomana amb molt d'interès a llurs respectius Rectors que procurin introduir aquest costum i trametre a la Junta Diocesana la meitat del producte obtingut.

5. Totes les Associacions piadoses de la Diòcesi contribuiran als dits fins amb el cinc per cent de llurs ingressos, i els Rvmds. Rectors i Econòmics de les esglésies on aquelles radiquen, són facultats, "conerata conscientia", perquè puguin dispensar les Associacions que ells creuin que no ho puguin fer.

6. L'obra de cada parròquia contribuirà amb el deu per cent del seu patrimoni que resulti en aprovar els comptes de cada any, el qual fos de cent pessetes, amb el quinze per cent si fos de dues-centes, i així successivament, fins arribar al vint-i-cinc per cent, que serà el màxim per a les quantitats majors.

V. Recomanem amb el major interès als Rvmds. Capellans, que procurin en la forma més prudent promoure les fundacions de nòmines per al sosteniment del Cultu i Clerecia general o d'alguna parròquia determinada.

VI. Qualsevol dubte que pugui suscitar-se en l'aplicació d'aquest Ordenament, que vigirà, "ad experimentum", fins que disposem una altra cosa, serà resolt per Nos o per la Junta Diocesana.

Barcelona, 28 de desembre de 1931.

EL BISBE

Informació universitària

EL VINENT DIVENDRES REPRENDRAN LES CLASSES A LA UNIVERSITAT

Acabades les vacances de les festes de Nadal i Any Nou, el vinent divendres es reprendran les classes a la Universitat i als altres centres docents, restablint-se la vida acadèmica.

A l'Escola Normal del Magisteri, principal de la Rambla de Catalunya, amb motiu de les obres de reparació que s'estan efectuant, no es reprendran les classes fins al vinent diumenge, dia 11 de l'actual.

VISITEN EL RECTOR EL NOU GOVERNADOR I EL NOU CATEDRÀTIC DR. QUATRECASAS

El nou governador civil de Barcelona, senyor Moles, ha visitat el rector de la Universitat amb motiu d'haver-se encarregat del comandament de la província.

També ha visitat el rector el doctor Quatrecasas Arumí, que acaba d'abandonar, per oposició, la càtedra de Botànica de la Universitat Central. El doctor Quatrecasas fou professor auxiliar, durant set anys, de la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Barcelona, on efectuà tots els seus estudis; ha estat pensionat a Alemanya i Suïssa i ha publicat obres científiques de rellevant mèrit.

El rector tindrà frases d'elogi per al nou catedràtic, felicitant-lo pel seu triomf.

La sardana

FOMENT DE LA SARDANA

Ballada de sardanes per a demà, al matí, a les 10.15, a la plaça de la Casada del Parc.

"Llobregat", Saderra; "Sota el sol de Catalunya", Bonaterra; "Gelsins", Soler (J. M.); "Nos rotom", Sorriat; "Dalt les Garrotes", Garriga; "Matinejant", Vicens.

Còdici: La Principal de Llobregat.

ELS AMICS DE

LA PUBLICITAT

RETENEN CURIOSAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIEN

Plattet de Barbatu. 41 0 33

EL CINEMA

NOTES OFICIOSES

EL CINEMA I EL CRIM

LA POLICIA I ELS DELICTES SEXUALS

El film de Fritz Lang "M", inspirat en els assassinats de Dusseldorf, és una obra d'art, però d'un cru contingut realista. És el drama profund i terrible de la malaltissa vida sexual del psicòpata, l'expressió viva d'una ànima miserable i misteriosa.

Hi ha en aquest film, a part del seu enorme valor artístic, un magnífic i profitós cabal d'ensenyança. En realitat, fa seva exhibició el caràcter d'obligatòria a arreu, no sols pel seu predicament en defensa dels nois, sinó també per l'estímul que suggereix en l'actuació policíaca i per l'ajut moral i material que en tot fet delictiu ha de prestar el públic.

El film ens ensenya com és necessari que tant el poble com a l'escola es previngui als nois contra tota mena de persecucions. Cal inculcar al noi les següents regles:

"Mai no facis cas d'un estrany, encara que et faci promeses i presents."

"No facis mai encàrrecs per a cap persona desconeguda."

"Si algú et carrer t'amença, no t'acovardeixis i demana auxili o posa't a córrer."

D'aquesta manera s'imposa als nois un escepticisme en contra de la gent estranya que, sovint, tracta d'atreure'ls i perseguir-los, sense que això destrueixi els senyals més bells del caràcter infantil: l'amabilitat i l'obediència.

L'altre costat interessant de "M" és el seu aspecte documental, el que es refereix a la lluita de la policia contra el delictiu, l'enorme esforç que ha de realitzar i la gran responsabilitat que la seva actuació representa. I de passada aconsella com el públic, davant de casos de crims monstruosos, no ha de limitar la seva acció a llegir les ressenyes de la premsa, sinó a col·laborar d'una manera activa amb les autoritats per tal de facilitar la captura del delinqüent o delinqüents.

Bella missió, en suma, la d'aquesta obra, la qual combat en totes les seves facetes el crim i els criminals.

KURSAAL

AVUI
RAMON NOVARRO
més atractiu que mai, en
ESTUDIANTINA
la seva gran creació, amb
DOROTHY JORDAN

Producció
METRO-GOLDWYN-MAYER

LA PARAMOUNT BAT UN RECORD DIFICILMENT IGUALAT EN EL REPARTIMENT DE LA PELLICULA "LAS PERIPECIAS DE SKIPPY"

Amb el repartiment de "Las peripécias de Skippy" la Paramount ha batut un rècord difícilment igualable en produccions de llarg metratge.

De tots els intèrprets d'aquesta d'assumptes infantil no n'hi ha ni un l'edat del qual passi de deu anys, i la majoria són entre els sis o set.

Les úniques excepcions són les de dos o tres actors que figuren en papers secundaris.

Al cap del tendre repartiment figura Jackie Cooper, que fa el paper de Skippy, el protagonista de l'obra, i Robert Coogan, el germanet del famós Jackie Coogan.

Jackie Cooper compta sis primaves.

AVUI
ESTRENACAPITOL
de
Ingagi

(GORILA)

L'exòtica exclusiva

de
ART-FILMrealitzada a 50 graus
sobre zero

res, i Robert Coogan no ha passat encara dels quatre hiverns.

No obstant els seus pocs anys, tots aquests actors ja han aparegut a la pantalla en anteriors ocasions. L'únic que figura en "Las peripécias de Skippy" és Robert Coogan.

"ACUSADO"

Una de les darreres produccions de la Universal és "Acusado".

En aquest film, els protagonistes del qual són Lew Ayres i Genevieve Tobin, es descubella un tema que és molt emocionant i interessant a la vegada.

Segons Menta Bell, que és el que ha dirigit aquesta pel·lícula, "Acusado" és el film que ha dirigit amb més emoció i els artistes Lew Ayres i Genevieve Tobin l'han interpretat amb un realisme inigualable.

LEW AYRES

Aquest jove artista, que és un recent arribat a la cinematografia, és un dels més populars actors de la pantalla.

En "Sin novedad en el frente" fou en es destacà com estrella i següentment la Universal el tornava a contractar per a la interpretació de "El Cielo en la Tierra". "Acusado" i "La doncella impudicada".

GENOEVIEVE TOBIN

Una altra artista, el descobriment de la qual és molt recent i que s'ha elevat a estrella a la seva tercera

pel·lícula. La Universal l'ha contractada per a la interpretació de protagonista femení en "Semilla", "Sublime sacrificio" i "Acusado", films que visionarem aquesta temporada.

Miss Tobin és una rossa encisadora i una artista genial.

"ORDENES SECRETAS"

Una novel·la d'espionatge amb la màxima emoció. Un argument que sembla superar la fantasia del més imaginatiu dels autors. Al mateix temps una convincent il·lustració de com és de difícil i important la funció que emplen els homes i les dones posats al servei de l'espionatge.

Brigitte Helm, Willy Fritsch i Oscar Hemolka, secundats per un admirable conjunt en el qual resulta la forta personalitat dramàtica de Theodor Loos, són els intèrprets d'aquesta nova pel·lícula, en la qual la fotografia, el decorat i la direcció escènica, confiada a Gustav Ucicky, s'han combinat harmònicament per aconseguir un conjunt admirable.

Una producció del Bloch Rabinowitsch, de la Ufa, que aviat s'estrenarà a la nostra ciutat i que no dubtem assolirà el mateix èxit i interès que a l'estranger.

UNA PELLICULA DE FRITZ LANG

La història del vampir de Dusseldorf, narrada per FRITZ LANG

UN HOMENATGE A MR. HOREN, DIRECTOR DE LA FOX

Una comissió d'empresaris de cinema ens comunica que ha donat començament a l'organització de l'homenatge que els empresaris espanyols desitgen oferir a Mr. Horen, Director d'Hispano Foxfilm, S. A. E.

Aquest homenatge vol ésser un testimoni de la simpatia i afecte que dintre del ram cinematogràfic ha sabut guanyar-se la persona que amb la intel·ligència i rectitud de criteri de tots apreciada, ve regint des de la prop de quatre anys els negocis de la Fox a Espanya, i que, demés, acaba de donar una bella demostració de la seva noblesa de sentiments amb motiu de la fundació benèfica que, gràcies a la seva iniciativa, se celebra des passats al Femení amb l'estrena de "Memòria".

Al mateix temps volen els empresaris espanyols fer patent d'aquesta manera que els grans esforços que ve realitzant la Fox en pro del cinema parlat en espanyol han trobat en els seus mèrits.

L'acte consistirà en un gran banquet, la data del qual s'ha fixat, en principi, per al dia 21 de gener, a la nit, a l'Hotel que s'anunciarà oportunament.

Sobre el particular el senyor Moles pensa que convé que, de comú acord patrons i obrers, determinin un calendari de festes comercials, de manera que així les dues parts sapiguin a què atendre's per anticipat.

ELS SINDICATS UNIOS DEL TRANSPORT I DE L'ALIMENTACIO

També visitaren el governador civil comissions dels Sindicats Unios del Transport i de l'Alimentació per tal de sol·licitar de la primera autoritat de la província la reobertura de llurs respectius centres socials.

Envien les notes en català!

Demà, dijous, ESTRENA

al
FEMINA

DE
Politiqueries

per
STAN LAUREL i OLIVER HARDY

Totes les males arts de la política vistes a través de la gràfica d'aquesta dos còmics

Producció Metro-Goldwyn-Mayer

Demà, dijous, ESTRENA

al
FEMINA

DE
Politiqueries

per
STAN LAUREL i OLIVER HARDY

Totes les males arts de la política vistes a través de la gràfica d'aquesta dos còmics

Producció Metro-Goldwyn-Mayer

Lido Cinema

(Aparell Western Electric)
Avui, dimarts
SESSIONS ESPECIALS DE CINEMA PER A INFANTS
Matinal a les 11. Tarda, a les 3:30
L'Esquadró de la Morte
"EL CIRCO DE LAS COMPREZAS"
Harold Lloyd en "EL VERTIGO"
Charles Chase en "SASTRE DE SASTRES"
Cultural de viatges. Dibuxos sonors
El Sr. Torsky i "Milly" comentaran diversos films
PREU UNIO, UNA PESSETA

Albers i Katho von Nagy com a protagonistes. Són realitzadors Hans Hinrich i Paul Martin. Autors del libre, Leonard Frank i Billie Wilder. Eric Kettelhut està encarregat de la part arquitectònica. Dirigeix la fotografia Günther Rittau, i el so Fritz Thiery. Les primeres escenes es descubellen a la sala de l'Estació Central de Telegrafs. Més de cent aparells telegràfics apareixen en plena activitat dintre de la gegantina decoració. En mig dels telegrafs apareix Hans Alberts, en la carrera del qual intervé com un moment transcendental i decisiu la petita missió extraoficial que li confia el cap la seva oficina.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

La tercera pel·lícula de la UFA, les escenes de la qual han començat a rodar-se, porta per títol provisional "Amor a prova" i pertany a la Producció Bru Duda. El seu realitzador és Kurt Gerron. Eugen Szatmari, Erdei i Zeckendorf escriuen l'argument. En els papers principals intervernen Dolly Haas, Heinz Rühmann, Fritz Grünbaum, Oskar Sima, Paul Otto, Ernst Verhees, Paul Westermeyer i Hans Wassmann. La fotografia va a càrrec de S. A. Wagner i Baberske. Hermann Fritsching dirigeix la part sonora.

INFORMACIO DE LA CIUTAT

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Ptas.
Barcelona, mes	250
Península Ibèrica, trimestre	750
Amèrica Llatina	850
Altres països	250

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Espanya a les set d'ahir:

A tot el nord i centre d'Espanya emplitura ràpidament el temps, degut a una important depressió baromètrica que de l'Atlàntic passa per les Illes Britàniques cap a Escandinàvia, produint pluges generals amb vents forts i temperatures suaus a Irlanda, Anglaterra, Països Baixos i Noruega; així com també nevades molt importants a les costes de la Bàltica.

A la Península Ibèrica domina el règim anticiclònic amb temperatures baixes al centre i nord i suaus a les costes de llevant i Andalusia.

A Portugal i Galícia augmenta la nebulositat i temperatura, degut a la influència de la depressió de l'Atlàntic nord.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

Fa bon temps per tot arreu, car llevat d'alguns núvols i boires que es registren a Girona i a la costa de Barcelona, el cel està serà a tota la resta del país.

Els vents són fluixos i variables i les temperatures són suaus a la costa; en canvi cap a l'interior encara hi ha fortes gèlades.

La temperatura màxima a Tarragona fou de 18 graus i la mínima d'avui a Manresa i Seró de 5 graus sota zero.

FILLA DE J. CASANOVAS

"Poles" i Vestidets de punt
Presenta propis de Reis

LA DIADA DELS REIS AL CENTRE AUTONOMISTA DE DEPENDENTS

Per al dia dels Reis, a les quatre de la tarda, la Secció Permanent de Propaganda del Centre Autonomista de Dependents ha organitzat una gran Festa de la Mainada, la qual es desenvoluparà sota el programa següent:

Primera part: I. Compar. Sessió de jocs de man. — II. The Mollers. Atracció còmica i única per l'home de goma. — III. Cavalier Leonard. Divertida estona de ventrílocua pels seus automats.

Segona part: I. Moly i Broto, clowns musicals i excèntrics. — II. Sorteig de dues joguines.

Tercera part: Selecta funció de titelles a càrrec del popular artista de la Sala Empordanesa Jaume Anglés. Representarà: I. El saïnet en un acte "El senyor Llangosta". — II. La bonica peça en un acte "Xarop de bastó". — III. Finalitzarà el passatemps amb "Dimoni urbà".

Les invitacions poden recollir-se a les oficines del Centre, Rambla de Santa Mònica, 25.

Relació dels objectes trobats als cotxes de Tramvies de Barcelona, S. A.: Companyia General de Tramvies, i Tramvies de Barcelona a Sant Andreu i Extensions, en el mes de desembre passat, i que estan a disposició dels que acrediten llur propietat, a l'oficina de la Ronda de Sant Pau, 41. Secció d'objectes perduts:

Trenta paraigües, tres bastons, quinze bosses i portamonedes, setze paraells de guants, un llibre d'H. Universal, tres tapaboques, dues valones de ganxet, una pell per a dona, una polsera, una corbata, dos mocadors grans, una samarreta, un pendent, un coll d'abric, una pell per a dona, una mantellina, un faristol, un rellotge polsera, una americana de cambret, uns lents, un paquet amb labor de ganxet, un paquet amb botons, un paquet amb cotilles, un paquet amb claus, un paquet amb dues cadenes de ferro, un paquet amb mocadors de butxaca, un paquet amb articles per a fotografia.

Quant a la pistola que els va ésser ocupada en detenir-los, van dir que la duïen per esportar el farmacèutic, al qual anaven a robar, amb tot i que no tenien propòsit de causar-li cap mal.

Tots tres han ingressat a la presó, a disposició del jutjat de les Drassanes.

Carnet de l'excursionista

UNIO EXCURSIONISTA DE BARCELONA

Aquesta entitat es compla en assabentar a totes les entitats excursionistes que en Junta general extraordinària que va tenir lloc el dia 23 de desembre passat, ha estat admes

El programa de la delegació anglesa

Londres, 5. — El programa de la delegació anglesa a la propera Conferència del desarmament, compren, segons el "Daily Telegraph", una reducció del tonatge dels vaixells d'alt buc de 45.000 a uns 25.000 tones, i del seu armament, de 18 a 12, o 13½ polzades; la prohibició de construir creuers de més de 8.000 tones i que estiguin armats amb peces de més de 8½ polzades, i, finalment, l'abolició dels submarins. — Fabra,

**LA PREMSA ESTRAN-
GERA I LA SITUACIO
D'ESPANYA**

La República i la crisi econòmica, segons el "Manchester Guardian"

Londres, 5. — El "Manchester Guardian", en el seu editorial, diu que no és un dels menors problemes del Govern republicà espanyol l'haver nascut en una època d'aguda crisi econòmica. Riquíssims països es veuen en aquest moment obligats a fer front a la situació biindustrial.

A pesar que el Govern espanyol es preocupa dels problemes constitucionals, no pot esperar a evitar durant molt de temps aquest problema. — Fabra.

A ROMANIA!
Negociacions per a un

**pacte de no agressió
amb Rússia**

Bucarest, 5. — Es confirma que les negociacions romano-russes encaminades a la conclusió d'un pacte de no agressió han començat avui.

a Riga, al mateix temps que les negociacions russo-letones, que tenen per objecte la conclusió d'un pacte anàleg. — Fabra.

El balanç del Reichsbank

Berlin, 5. — El balanç del Reichsbank, corresponent al 31 de desembre darrer reflecteix certa tensió deguda a les necessitats de fi d'any.

Segons les dades consignades en ell, les reserves en or i en divises han augmentat en 1.600.000 marcs, però el percentatge de cobertura de la circulació fiduciària ha baixat del 25,6 per 100 al 24,2 per 100.

La circulació de monedes divisionàries metàl·liques s'ha elevat a 1.293.000.000 mares i la de bitllets

de Banc d'emissió locals a 188.000.000
marcs. --- Fabra.

**Una pròrroga als crèdits
paralitzats**

Berlin, 5. — Aquest matí s'ha arri-

bat a un acord de principi entre els representants dels Bancs deutors alemanys i els Banc creditors estrangers, prorrogant per un any els crèdits paralitzats a Alemanya. — Ebra.

A ITALIA
Les organitzacions feixistes necessiten millorar
Roma, 5. — El senyor Starace, se-

cretari del partit feixista, ha enviat una circular a tots els secretaris federals, cridant-los l'atenció sobre la necessitat de perfeccionar l'organització del partit i augmentar la seva força. Cal que els feixistes juvenils, de combat, coordinin llur actuació amb

el carácter militar de la milicia sexa-
ta. — Fabra.

A FRANÇA'

La condemna d'Oustric
 París, 5.—La Cambra Correccional del Sena ha condemnat el senyor Oustric a 15 mesos de presó i 3.000 francs de multa per distracció de cabals con-

L'administrador delegat, senyor Erlich, ha estat condemnat a un any de presó i al pagament de 3.000 francs de mul-

a. — Fabra.

**Els estrangers sense feina
seran repatriats de franc**

París, 3. — Al ministeri del
Treball han comunicat la se-
güent nota:

«A petició dels ministres del Treball i Obres Públiques, el Comitè directiu de les grans xarxes ferroviàries franceses ha decidit concedir fins al 30 de juny del corrent any permi-

Envien les no-

Envie les notes en català?

MUNICIPI

DECLARACIONS DELS SENYORS AIGUADER I CASANOVES

Rumors de dissolució i separació del partit. — La qüestió del Mercat Central. — El partit d'Esquerra Republicana acorda atendre els pàgesos. — Una visita del senyor Macià. — La festa dels Reis a l'Ajuntament

Quan abir els periodistes pujaren a visitar l'alcalde li preguntaren per la manifestació de pàgesos que hi havia hagut.

— Manifestació, no — contestà el doctor Aiguader —. Visita nombrosa, només (eren 600). Han vingut per parlar de la qüestió del mercat central; però això ja està a punt d'arreglar-se i se'ls concedirà tots els llocs a què tenen dret. Això ja està acordat, i no solament és acord de l'Alcaldia, sinó que és un acord de partit.

— I la visita del senyor Macià, no es relacionava amb tot això i amb altres coses?

— El senyor Macià ha vingut en visita de protocol a desitjar-me bon any nou. També jo he anat a visitar el governador civil; pel que fa a les altres coses, no sé a què es referiu.

— Es parla del senyor Casanoves.

— El senyor Casanoves continua essent president de la Comissió de Proveliments.

— Si que ho heu endevinat aviat.

— Com que sabia que corren aquests rumors, per això m'hi he referit (es deia també que el senyor Casanoves se separava del partit d'Esquerra).

— I demà, hi ha sessió?

— No; demà serà festa, a l'Ajuntament. Com que podem triar tres festes, encara que no sé quines triarem, em decanto a creure que aquestes seran les dels Reis, que és la de les criatures i a favor dels xranxaners el comerç; la de Sant Joan, que és tradicional, i la de l'11 de setembre, que així podrà tot el caràcter de violència que havia tingut fins ara.

El periodista admiraren després el bellíssim plaç de Xavier Nogueres "La Barcelona material" que feia poc havia estat instal·lat al despatx de l'Alcaldia, en el qual es veuen els processos materials aconseguits per la ciutat en el segle XIX en belles al·legories, i s'acmiaden de l'Alcaldia.

Un cop fora del despatx decidiren anar a veure el senyor Casanoves.

EL QUE DIU EL Sr. CASANOVES

— Venim a fer-li — comença un periodista — unes quantes preguntes, amb molta diplomàcia. Es diu que ha dimisit.

— No he dimisit cap càrrec.

— Ni l'han dimisit?

— Ni m'han dimisit. De quin càrrec m'havien de dimisit?

— De la presidència de la Comissió de Proveliments.

— No; és res d'això, ni d'on ha sortit l'infundit.

— Sembla que ve d'unes dificultats que hi ha hagut a Proveliments amb els pàgesos.

— Els llocs al mercat se'ls donaran perquè s'està complint el reglament del Rorn, però no pas si s'hagués de passar per sobre. Ella havien anat abandonant les patents, i a mesura que han anat caducant se'ls han anat donant.

— Fa dit, també, si la visita del senyor Macià ha estat per influir en això.

— La visita ha estat purament protocol·lària.

— Visita de Reis?

— No; de Cap d'Any.

— EL MERCAT LLIBRE

DE FRUITES I VERDURES

Tal com havien anunciat els pàgesos de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya plantaren abir al matí llur mercat llibre de fruites i verdura a la Plaça de la Indústria. La iniciativa tingué un gran èxit i foren nombroses les transaccions realitzades. Després, en nombre de sis-cents, anaren a veure els senyors Casanoves i Aiguader a l'Ajuntament, de la qual visita ja donem compte en les declaracions d'aquests senyors.

EL SENYOR ALOMAR

L'alcalde ha rebut la visita de l'hostrer escriptor i diputat a Cortes senyor Gabriel Alomar.

ELS DIMARTS DEL Sr. JOVEN

El tinent d'alcalde del districte primer, senyor Joven, fa avinent al públic que d'ara endavant rebra les visites a l'Ajuntament els dimarts, de dotze a una, i a la Tèlència els dimarts, d'una a dues.

MULTES DE PROVELIMENTS

A proposta del tinent d'alcalde, president de la Comissió de Proveliments, i en virtut de darreres resolucions dels zelnadors de Policia de Proveliments, l'alcalde ha imposat multes als comerciants i industrials que a

continuació es detallen, per les causes que s'expliquen:

Per tenir les balances desalligades: Josefa Cuyàs, Pau Rocca Calvet, Irene Penedès, Francesc Garcia i Candelera Vilanova.

Per tenir pesca mancada i il·legal: Ricard Ferrer Miralles, Maria Folch Miret, Artur Bella, Josep Feliu, Agustina Llué, Joaquim Tremosa, Dolores Domingo, Rosa Dijoan, Joan Vilà, Maria Garin, Francesc Espinosa i Maria Garcia.

Per defraudar en el pes del carbó: Pasqual Simó Girona, Mercè Freixas, Demetri Garcia, Enric López, Josep Pérez, Josep Verdú i Maria Garcia.

Per infracció d'Ordenances: Climent Salvador, Albert Aguilà, Adelaida Escriche, Florenci Andrés, Cristófol Jodar Balesguí, Rosa Domingo, Pere Garcia Santasusana, Eulàlia Latorre, Remei Clemente, Mercè Obiol, Miquel, Maria Ruiz Mas, Josep Pich, Ramon Solanes, Joan Doria, Maria Vilanova, Anna Casals, Joan Martínez, Dolores Camarasa, Cristófol Eglar, Joana Valentina, Empar Tortosa, Rosa Espoy, Maria Vilarroja, Ramona Cendres, Josep Ribes, Francesc Joan Font, Felip Jodar, Francesc Molgosa, Maria Roca, Filomena Planesa, Miracle Bormejo, Esteve Gay i Vicents Soriano Calatayud.

LES OLAVEQUERES

Es fa avinent que fins al dia 17 del corrent mes podran efectuar el pagament de les quotes de contribució especial de millores per a la construcció de clavegueres als carrers de la barriada de Barrià, d'aquesta ciutat, tots els propietaris afectats per la dita millora, poden retirar de les oficines de la Secció de recapitació d'arbitris municipals els corresponents rebuts, amb l'avertiment que després de l'esmentada data hauran de fer-se efectius a l'Agència executiva.

UN BAN DE L'ALCALDE

L'Ajuntament ha publicat el següent Ban:

"En Jaume Aiguader i Miró, batlle de l'Ajuntament de Barcelona. Paig avinent: Que, en virtut del que disposa el vigent Reglament per l'aplicació del R. D. Llei de Bases per al reclutament i reemplaçament de l'Exèrcit, cal procedir a la formació de l'alistament corresponent a l'any que avui comença, i es recorda a tots els espanyols, i que, de conformitat amb el que disposa l'article 78 de l'esmentat Reglament, en complir l'edat de 20 anys, estan obligats a sol·licitar llur inscripció a l'alistament per al reemplaçament de l'Exèrcit, i que tenen la mateixa obligació llurs pares o tutors, si aquells no ho haguessin efectuat, així com els directors o administradors dels manicomis o establiments de beneficència i els caps d'establiments penals, respecte als individus que, estant aïllats o reclusos allí, pervenien a l'edat d'ésser alistats.

Co que es fa públic, amb el present ban, per tal que arribi a coneixement de les persones a les quals pugui interessar, i s'insereixin a continuació, els articles 3, 78, 79, 80, 89, 93, 94 i 96, del Reglament, que determinen la susdita obligació i responsabilitat en què incorren aquells que deixin de complir el precepte legal.

Barcelona, 1 de gener de 1932.

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

UN BAN DE L'ALCALDE

L'Ajuntament ha publicat el següent Ban:

"En Jaume Aiguader i Miró, batlle de l'Ajuntament de Barcelona. Paig avinent: Que, en virtut del que disposa el vigent Reglament per l'aplicació del R. D. Llei de Bases per al reclutament i reemplaçament de l'Exèrcit, cal procedir a la formació de l'alistament corresponent a l'any que avui comença, i es recorda a tots els espanyols, i que, de conformitat amb el que disposa l'article 78 de l'esmentat Reglament, en complir l'edat de 20 anys, estan obligats a sol·licitar llur inscripció a l'alistament per al reemplaçament de l'Exèrcit, i que tenen la mateixa obligació llurs pares o tutors, si aquells no ho haguessin efectuat, així com els directors o administradors dels manicomis o establiments de beneficència i els caps d'establiments penals, respecte als individus que, estant aïllats o reclusos allí, pervenien a l'edat d'ésser alistats.

Co que es fa públic, amb el present ban, per tal que arribi a coneixement de les persones a les quals pugui interessar, i s'insereixin a continuació, els articles 3, 78, 79, 80, 89, 93, 94 i 96, del Reglament, que determinen la susdita obligació i responsabilitat en què incorren aquells que deixin de complir el precepte legal.

Barcelona, 1 de gener de 1932.

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

El batlle,

J. Aiguader."

ELS ESPORTS

BOXA
BALANÇ DE 1931

En començar l'any 1932, el panorama pugilístic català presenta aproximadament les mateixes característiques que un any enrera, encara que el espectador atent als esdeveniments del nostre ring vegi accentuar-se els símptomes d'una possible crisi de valors. Hi ha, efectivament, un retrocés, com veurem més endavant, però encara són relativament pocs els que temen la profunda crisi que alguns preveuen.

L'apreciació més amunt transcrita pot aplicar-se per igual a professionals i a amateurs. Quant a l'organitz

